

Debat OVAA / Amnesty

“De rol van de vrouw in de Nederlandse samenleving. Hoe cultureel bepaald zijn mensenrechten, specifiek voor vrouwen”

Om 20.00 uur trapt Meike de Jong, debatleidster van vanavond, de avond af en heet iedereen van harte welkom.

De rol van de vrouw in de Ned. Samenleving is heel breed, bijvoorbeeld vrouwenbesnijdenis en zijn mannen en vrouwen eigenlijk wel gelijk. Ook hier in Nederland kunnen dingen heel anders, bijvoorbeeld dat de vrouw ongeveer 20% minder verdient dan een man die hetzelfde werk doet. Hebben vrouwen carrièrekansen of komen we een glazen plafond tegen?

Meike stapt eerst het publiek in om te vragen waarom men hier is. Men is zeer benieuwd wat er voor discussies ontstaan en naar de onderwerpen.

De sprekers van vanavond zijn:

Amal van Hees, werelddeelcoördinator Midden-Oosten bij Amnesty International

Jamile Fakhim en Wambui Gicheru, beiden in het P-team Eindhoven

Elisabeth Ndiaga, preventieproject meisjesbesnijdenis GGD Eindhoven.

Amal van Hees: de strijd van vrouwen in het westen is niet zo anders dan de strijd van vrouwen in andere delen van de wereld. Na de onafhankelijkheid zijn de geëmancipeerde vrouwen de elitegroepen gebleven, de vrouwen op het platteland zijn niet meegenomen in het proces. Mensen beseffen niet dat vrouwen in Saudi-Arabië vrij geëmancipeerd waren in de jaren 80. In Arabische landen zien we veel hoog-opgeleide vrouwen maar de arbeidsparticipatie is weer aan de lage kant. Emancipatie is een proces in de samenleving. Het is belangrijk om ook de nadruk te leggen op de mensenrechten. Amal gelooft niet echt in vrouwenemancipatie. Emancipatie is niet gelinkt aan een bepaalde religie of cultuur maar is een proces in de samenleving.

Meike vraagt hoe het komt dat hoogopgeleide vrouwen niet in de arbeid deelnemen.

Antwoord: het is een regeringspolitiek. Ander aspect is hoe ze kijken naar de samenleving, in Islamitische landen biedt moeder-zijn meer status dan een carrière.

Meike vraagt aan het publiek of het in Nederland ook zo is: ‘waarom hebben wij geen kinderopvang zoals de landen om ons heen’? omdat wij niet deelnamen aan de eerste wereldoorlog. We zijn nu 100 jaar verder en we zijn er nog niet.

Hoe is de achtergrond wat amal betreft in Nederland: de Nederlandse samenleving is nog teveel een mannencultuur.

Wat kunnen we doen om het tij te keren? Mannen moeten meer groeien, vooral de allochtone mannen. Ze zeggen wel dat hun vrouw alles mag maar intussen is dat niet zo. Het lijkt logisch dat mannen meegroeien.

Vrouwenemancipatie heeft nog nergens de top bereikt. Volgens iemand in het publiek gebeurt het overal dat mannen eerder aangenomen in hoger-opgeleide banen dan vrouwen, vooral omdat zij kostwinner zijn.

Publiek: hier rolt het ene cliché na het andere over de tafel. In Eindhoven zitten veel vrouwen in topposities, ook in de politiek. Men zegt vrij snel dat mannen geprefereerd worden boven vrouwen maar wellicht is de man net iets geschikter dan de vrouw voor die bepaalde functie.

Meike: blijkbaar leeft het gevoel nog wel dat vrouwen minder kansen hebben. Publiek: kijk naar de cijfers. Vrouwen moeten ook naar zichzelf kijken, vaak zeggen de mannen dat ze best wel zorgtaken over willen nemen maar vrouwen laten die taak niet zo snel los.

Publiek: vrouw werkt bij de gemeente Eindhoven en werkt 40 uur. Ziet veel vrouwen om zich heen die minder uren werken. Als je hogerop wilt komen zul je er ook voor moeten werken.

Publiek: doet ambassadeursschap naar meer vrouwen in de politiek en het blijkt dat vrouwen sneller afhaken. Als vrouwen echt iets willen moeten ze zich daar ook sterker voor maken, dan lukt het echt wel.

Amal: er valt nog veel te doen aan vrouwenemancipatie.

Het volgende gedeelte gaat over actief burgerschap waarbij Jamile en Wambui hun verhaal vertellen.

Verhaal Jamile.

Verhaal Wambui: Uit Kenia. Naar Europa gekomen om te studeren. In Europa gewerkt in verschillende landen. 10 jaar geleden naar Nederland gekomen met Nederlandse man en kind. Veel problemen gehad om werk te vinden vanwege de taal. Na een jaar bij Philips gewerkt te hebben waar de taal geen probleem was. Daarna gaan poetsen in hotels. Dit was niet wat ze wilde en vroeg zich af waarom ze niet ging doen wat ze wilde. Ze is nu een reisbureau begonnen met reizen naar o.a. Kenia. In de tussentijd gewerkt als vrijwilliger maar is daarmee gestopt wegens tijdgebrek. Op een gegeven moment hoorde ze van het P-team waar ze in geïnteresseerd is. De motivatie om daarin te gaan zitten om de vrouwen te vertellen dat ze moeten doen wat ze graag willen doen, wat hun talenten zijn. Er wordt teveel gekeken naar de taal. Mensenrechten zijn niet cultureel bepaald. Het is moeilijk voor een vrouw om goed te functioneren als zij niet vrij is. Vrouwen moeten nooit opgeven, vechten voor eigen rechten, iedereen is een vrij mens.

Meike: hoe belangrijk is actief burgerschap voor jullie? (aan Jamile en Wambui). Antwoord: eigenwaarde. Meike: wat heeft het jullie opgeleverd om te participeren? Antwoord: zekerheid, kan andere mensen helpen. Wat ik verdien geef ik voor een gedeelte aan kinderen in Afrika.

Meike: Jamile, wat heeft het voor jou opgeleverd? Jamile wist hoe ze zich in de maatschappij moest presenteren en dat heeft ze ook meegenomen naar Nederland. Hier kan men de eigen mening uiten. Hier kan men werken en leren en kan men zich thuis voelen. Als ik mezelf vergelijk met vrouwen die nu uit Iran komen zijn zij heel afhankelijk en worden thuis gehouden.

Meike: als de man liever niet wil dat de vrouw participeert heeft de vrouw ook in Nederland geen kans om te participeren.

Jamile: de taal is heel erg belangrijk om te leren en te participeren. Er zijn genoeg instellingen in Eindhoven om de taal te leren.

Meike: jullie hebben nu het P-team sinds 6 maart. Hoe gaan jullie de Eindhovense vrouwen betrekken? Jamile: 5 vrouwen kennen we, zij kennen ook weer 5 vrouwen etc.etc.. Ons team is internationaal en is niet alleen voor allochtone vrouwen maar ook autochtone vrouwen want ook zij worden weleens gediscrimineerd. Meike: Is het nodig om een P-team op te richten want nu zet je vrouwen weer apart in een hoekje? Wambui: we spreken over etnische vrouwen, we houden niet van de benaming allochtoon en autochtoon. We hebben een groot netwerk en we zijn een coördinatieteam tussen gemeente, werkgevers en maatschappij. We gaan onderzoeken welke belemmeringen er zijn voor de vrouwen om te participeren. Daarna gaan we naar de gemeente en zullen bespreken wat de problemen zijn.

Publiek: je moet niet alleen vrouwen willen bereiken maar ook mannen.

Meike: is het nodig om zo'n apart clubje op te richten. Publiek: in beginsel misschien wel. Vrouwen hebben rechten, mannen hebben ook rechten.

Jamile: we willen met het p-team meerdere vrouwen bereiken, niet alleen de eigen achterban. We willen op het gebied van arbeid en scholing gaan werken.

Belangrijkste in Nederland:

Wambui: vrijheid

Jamile: rust